

Dagpenge for helt nye Klasser af Embedsmænd (Anklagere). I det Udbredelsen af Dagpenge derhos i alle Tilfælde kommer til at hvile paa Statskassen, medens den hidtil tilbids hvilede paa kommunale Fonds, vil det være fornødent, at der gives Lovregler for Afgangen til og Størrelsen af Dagpengene. Disse Regler indeholdes i denne Paragraf, og skal man iøvrigt med Hensyn til det Foreslaaede indskrænke sig til at bemærke, at man har fundet det rigtigt ubetinget at betinge Afgangen af en vis Lids Fraværelse fra Hjemmet, medens Afgangen til Dagpenge for Retsbetjente nu efter Pl. 21de Marts 1800 afhænger af Forretningens Foretagelse i mindst 1. Mils Afstand fra Hjemmet, at Reiserne fremtidig efter Retsfredsenes Størrelse ville blive længere, besværligere og hyppigere forbundne med Natteophold udenfor Hjemmet, samt endelig, at man ved Fastsættelsen af Dagpengenes Størrelse i det Hele har taget Hensyn til de steds stige Udgifter, der, som det almindelig erkjendes, ere forbundne med længere Ophold udenfor Hjemmet, og som ogsaa i andre Forhold have ledet til Erkjendelsen af, at Bederlaget for saadanne Udgifter fremtidig maa fastsættes noget høiere end hidtil.

Til § 12.

Med Hensyn til Bestemmelserne i denne Paragraf skal man henvise dels til Forslag til Lov om Domsinagtens Ordning § 55, dels til Forslag til Lov om Retsafgifter, 5te Uffnit og særligt dettes § 89, sidste Stykke.

Til § 13.

Som allerede ovenfor bemærket, maa Ministeriet anse det for ugjærligt foreløbig at gaa nogen anden Vej med Hensyn til Bederlæggelse af Kontorudgifter for Rettens og Politiets Embedsmænd end den her foreslaaede, eftersom den fremtidige Fordeling af Forretningerne og hele Forretningsgangen er saa afvigende fra den nuværende, at hele det Erfaringsgrundlag, paa hvilket det hidtil har været muligt at opstille nogenledes faste Regler for de med Næmhelighed medgaaende Kontorudgifter, for Fremtiden slet ikke kan benyttes. Indtil den fornødne Erfaring er indsamlet, staaer der derfor formentlig ingen anden Udvei aaben, end at lægge de Paagjældendes paa Tro og Love afgivne Regnskaber over medgaaede Udgifter til Grund efter at have underkastet dem en omhyggelig Revision. Ministeriet skal iøvrigt med Hensyn til denne Paragraf bemærke, at medens man forudsætter, at de under denne Paragraf faldende Udgifter for de overordnede Domstoles Bedkommende omtrent ville stille sig som hidtil, forudsætter man, at Udgifterne til Kontorholdsvederlag for Underdommere, Retskrivere og Politifunktionærer fremtidig ville stille sig ikke lidet lavere end hidtil. Man er gaaet ud fra, at Underdommerne fremtidig ikke ville behøve andet Kontorlokale end Thingstuen, og at Politimestrene og Politifuldmægtigene fremtidig ville have Embedslokale i de Hoved- og Bistationer, der efter Forslag til Lov om Domsinagtens Ordning § 108 skulle stilles til Raadighed af Kommunerne. Fremdeles maa Underdommerne antages i Reglen ikke at skulle have en fast Fuldmægtig (jfr. Forslag til Lov om Domsinagtens Ordning § 31 3die Stk.), men høist en ringere lønnet Medhjælper, der i deres Fraværelse i Embeds Forsald kan modtage Besked. Under Hensyn til disse Forhold er man gaaet ud fra, at Kontorudgifterne gennemsnitlig kunde betrides for Underdommernes Bedkommende for c. 700 Kr., og for Politimestres og Politifuldmægtiges Bedkommende for henholdsvis 200 og 100 Kr. For Underrettskrivernes Bedkommende vil der behøves, foruden Bederlag for et Kontorlokale med Lys og Varme, en Skriver samt Bederlag for Kontorfornødenheder. Gennemsnitlig har man forudsat, at hertil vilde medgaa c. 900 Kr. Det er imidlertid en Selvsølge, at disse Tal foreløbig kun kunne benyttes som en Antydning af, hvorledes Ministeriet har antaget, at Forholdene ville stille sig.

Sluttelig bemærkes, at man er gaaet ud fra, at det i Betragtning af det større Antal mindre Beløb, om hvilke der eventuelt, naar man gaar over til at fastsætte Bederlagenes Størrelse ved Lov, vil blive Spørgsmaal, turde ventes erkjendt, at den hidtil brugte Fremgangsmaade, at fastsætte Kontorholdsvederlaget for hvert enkelt Embede ved Lov, fremtidig ikke længere vil være passende, og man har derfor i Paragrafens 2det Stykke foreslaaet, at ikkun det samlede Beløb